

[Aage Fogh.]

Bøderne, idet man paa forskellig Maade, og selvfølgelig i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser og Regler, er kommet i Besiddelse af Penge og Midler i et helt andet Omfang. Der er ikke givet nogen Oplysninger om, hvor mange Millioner der ligger i Udvalgets Kasse, og det skal jeg heller ikke insistere paa at faa at vide, men jeg mener at vide, at det er meget betydelige Beløb. Jeg finder det derfor uheldigt, at der i den Paragraf, der omfatter disse Ting, staar, at Pengene kan benyttes til Formaal, der staar i Forbindelse med vedkommende Produktionsgren. I mange Tilfælde vil Pengene udmærket og fornuftigt kunne anvendes netop til Støtte for vedkommende Produktionsgren, men i andre Tilfælde vilde det efter mit Skøn være helt urimeligt, om Pengene skulde anvendes paa det begrænsede Omraade.

Jeg vil derfor over for den højtærede Landbrugsminister gerne rejse det Spørgsmaal, om Ministeren ikke kunde tænke sig en Ændring, saaledes at de Penge, der her er Tale om, i Lighed med dem, der indkom i Form af Bøder, kunde anvendes til Landbrugets Fremme i Almindelighed, og det vil da i Praksis sige under Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Ledelse. Vi har jo igennem mange, mange Aar faaet Beviser paa, at netop disse to Landbrugsorganisationer paa en udmærket Maade med smaa Midler har kunnet lede det faglige Oplysnings- og Dygtiggørelsesarbejde, der her er Tale om, og har gjort det paa en Maade, som har været til stor Gavn baade for Landbruget og for Nationen. Jeg vilde finde det praktisk og heldigt, om man fik denne lille Ændring, saaledes at man, hvis man holdt sig strengt til Lovens Bogstav — det ved jeg ikke, om man gør —, ikke var bundet til at skulle anvende de paa-gældende Millionbeløb paa disse ganske bestemte, afgrænsede Produktionsgrene, men at Pengene kunde anvendes til Landbrugets Fremme i Almindelighed, hvorved de i mange Tilfælde vilde have langt større Virkning.

Men det, der skulde være det centrale i mit Indlæg her, er, at jeg paa Partiets Vegne tilsiger vor Medvirken til en grundig Behandling af hele dette Spørgsmaal, og hvis det viser sig, at Tiden ikke er inde til Ændringer, er vi ogsaa villige til at fortsætte paa det Grundlag, der foreligger. Men jeg tror, at det er nødvendigt, at vi faar det grundigt undersøgt, og jeg tror, at det for Landbrugets Fremtid, navnlig for et frit Landbrugs Fremtid, er nødvendigt, at vi

saa snart som muligt faar Muligheder for en vis Konkurrence mellem den frie Handel og de stærke Andelssammenslutninger. Det er ikke en Monopoldannelse som den, vi her beskæftiger os med, der kan være det bærende i Fremtiden, men det maa være Sæmmespillet mellem den frie Handel og vore Andelssammenslutninger, der finder Markederne derude i den store Verden, og som igen kan bringe Pengene hjem, der er nødvendig for Landbruget i den Tid, vi gaar i Møde.

Aidt: Mit Parti har intet at indvende imod at give den højtærede Landbrugsminister den i Lovforslaget fastsatte Bemyndigelse.

Det er naturligt, at man længes efter Tider, hvor Love som den her omhandlede er helt overflødige. Men saadan som Handelsforholdene ligger i Dag, og saadan som Forholdene i øvrigt er i Verden, er Loven uden Tvivl nødvendig, og jeg kan derfor paa min Gruppes Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Søren Olesen: Denne Lov er naturligvis til Dels nødvendiggjort af Hensyn til de Handelsaftaler, der er truffet med de forskellige Lande om Aftagelse af vore Landbrugsprodukter. Den Aftale, der blev truffet med England i Sommer, er der imidlertid ingen, der raaber Hurra for mere; det har jo vist sig, at den havde flere uheldige Sider, og i Øjeblikket maatte man vel nærmest ønske, at man var løst fra den igen. Mit Parti har derfor ingen Grund til at angre, at vi ikke var med til at stemme for den i Sommer, da den blev vedtaget, og vi mener derfor heller ikke, at vi kan medvirke til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Vi mener, at private Eksportører og Landbrugets Organisationer maaske i Øjeblikket kunde finde baade nye og bedre Markeder, end man har haft hidtil; maaske ikke for Hovedmassen af vore Landbrugsprodukter, men der er jo dog en Mængde forskellige Ting inden for Landbruget, som ikke gaar de almindelige Veje, og som derfor kunde tænkes solgt paa andre Markeder. Vi mener derfor, at man hurtigst muligt bør give en saadan Frihed, at de forskellige Eksportører kan faa Lov til at finde de Markeder, hvor de kan afsætte Varen, og derefter faa Lov til at afsætte den, uden at de saa skal gaa igennem de Institutioner, der her omtales, og som skal forestaa Salget af samtlige Landbrugsprodukter. Vi haaber derfor, at det maa lykkes i Udvalget, hvis denne Lov ikke helt kan undgaas, dog at